17/12/2022

«Μουσικές μνήμες από τη Μικρά Ασία» με το Φωνητικό Σύνολο “LEGATO”

/ Ενορίες

Ένα μουσικό αφιέρωμα για τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική καταστροφή, παρουσίασε το Φωνητικό Σύνολο “Legato”, την Πέμπτη 15 Δεκεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

Διεύθυνε η Μαέστρος Ελένη Τσαγκαράκη και την Χορωδία συνόδευσαν στο πιάνο η Μαριλίνα Τζελέπη, και στο μπουζούκι ο Αρίστος Χαριτωνίδης.

Η εκδήλωση μεταδόθηκε από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» στο YouTube.

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν η Σμύρνη, που ήταν πάντα ναζιάρα, φωνακλού και κοσμοπολίτισσα. Σμύρνη χιλιοτραγουδισμένη, κι αν κάηκε, η ομορφιά της σφράγισε τις καρδιές μας κι έμεινε στις ψυχές μας αθάνατη. 100 χρόνια πέρασαν , κανείς δεν την ξέχασε. 100 χρόνια δάκρυα, για όλους όμως είναι ζωντανή. Πόλη επτάλοφη, ζωγραφιά.

Μία εκδήλωση τιμής για τα 100 χρόνια από την καταστροφή της Σμύρνης, ήταν η βραδιά. Για να τιμηθούν ο πολιτισμός και οι χαμένες πατρίδες, με τραγούδια για την χαρά της ζωής.

Όχι για να ξεχαστούν όλα τα καράβια με τις αθώες ψυχές που χάθηκαν σαν σκιά στο πέλαγος και πίσω δεν γύρισαν. Αλλά για να νανουρίσουν τον πόνο και την θλίψη, από το τραύμα της απώλειας που σαν σκιά το προσπερνάμε.

Ταξίδι με το καράβι του χρόνου, μουσικό σεργιάνι με άρωμα ανατολής και περιδιάβαση με τρυφερότητα και αγάπη στους ανθισμένους κήπους της όμορφης Σμύρνης. Εκεί που δεν θα φυτρώσει το χορτάρι της λησμονιάς, όσο κρατάμε τον χτύπο της ζωντανό.

Ιδιαίτερα να τιμηθεί με τραγούδια, το μικρό Παρίσι της ανατολής, η ξακουστή πόλη της Σμύρνης, με το όμορφο περιγιάλι, που ζει πια μόνο στην καρδιά μας.

Ένα μουσικό ταξίδι, για να ξυπνήσουν μνήμες για κάτι που ήταν τόσο μαγικό, μα αληθινό, Σμύρνη, Αϊβαλί, Προύσα, Μουδανιά και τόσες άλλες πόλεις, ξεθωριασμένες εικόνες ζωής σε καρτ ποστάλ, λικνίζονται στην σιωπή σαν το κύμα.

Μικρά Ασία, που έπρεπε να την λέγανε μεγάλη, τεράστια, πολυστολισμένη. Τροία, Έφεσος, Καππαδοκία, φωτεινές, αξέχαστες πατρίδες. Κάθε σπιθαμή γης, κάθε δένδρο, κάθε αρχαίο μνημείο, κάθε πουλί που κελαηδεί, στέλνει τη μουσική του, εδώ. Γιατί μόνο εμείς ξέρουμε να ακούμε αυτούς τους ήχους.

Και δεν ξεχνούμε, κάνουμε τον πόνο μας τραγούδι και τραγουδάμε. Όλα τα χάσαμε και την ώρα του χαμού, το πιο μικρό καράβι, φόρτωσε την ελπίδα του ξαναγυρισμού.

ENOPIA
ἐν Χριστῷ